

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om anlæg og drift af tunnelbaner i Københavns, Frederiksberg og Tårnby kommuner.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 3) findes i tidenden sp. 474, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1241).

Der var stillet 14 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ove Hansen: Jeg vil gerne udtale min tilfredshed med, at vi er nået så vidt, at lovforslaget nu kan blive genstand for anden behandling. Vi har haft 4 førstebehandlinger her i tinget i tidens løb; vi har følt savnet ved ikke at komme videre i vort arbejde, men nu er det lykkedes at tilendebringe udvalgsarbejdet, så vi altså nu kan gå til anden behandling.

Jeg vil gerne sige her, at jeg mener, der er gjort et dygtigt og godt arbejde i udvalget, hvor vi virkelig har fået gennemdrøftet problemerne og fået en del oplysninger. Jeg er derfor glad for at kunne sige, at omend ikke alle 5 partier i udvalget er blevet enige om at indstille lovforslaget til vedtagelse, er dog de 4 partier i udvalget enige om nu at gennemføre lovforslaget med visse ændringer. Jeg beklager, at venstres repræsentanter i udvalget ikke har kunnet medvirke til lovforslagets gennemførelse på de vilkår, ændringsforslagene og lovforslaget byder på. Jeg synes, det havde været rart, om der om en så stor opgave, som der unægtelig er tale om, havde været enighed her i tinget; men det har altså ikke været muligt.

Vi har i den lange tid, vi har behandlet lovforslaget, flere gange i pressen set sagkyndige gå imod lovforslaget. Jeg har med interesse læst disse indvendinger, men jeg har ikke kunnet finde virkelige holdpunkter i de argumenter, man har anvendt mod tunnelbaner her i Storkøbenhavn. Jeg tror, det afgjort er nødvendigt, at vi får

tunnelbaner; jeg tror, at centrum, City, i en by altid vil være tillokkende, dragende. Jeg tror ikke, man kan forrykke centrum, og jeg vil derfor anse det for at være af meget stor værdi, at vi nu får tunnelbaner ind til city her i København, og at der bliver mulighed for S-banestationer ved Rådhuspladsen, Højbro Plads og Kongens Nytorv.

Det kan siges, at overfladetrafikken måske ikke får den lettelse, man havde ønsket at give den ved hjælp af tunnelbanerne. Men mon ikke det mest ligger i, at trafikken bliver større og større, at flere og flere bliver bilkørende? Men samtidig mener jeg dog, at når man må regne med en stærk og stigende overfladetrafik, er det et bevis for, at det stadig væk er mod centrum, flere og flere drages. Selv om forstadskommunerne vokser og meget rykkes fra København ud i forstadskommunerne, ikke mindst erhvervsbyggeriet, tror jeg alligevel, at der vil være brug for baner i cityområdet. Ser vi på andre storbyer rundt omkring i Europa, finder vi, at man også dér fremdeles bygger tunnelbaner, fordi man simpelt hen anser det for en nødvendighed.

Jeg vil gerne sige om lovforslagets skæbne, at den lange udvalgsbehandling, vi har haft, fortæller lidt om, at der virkelig er arbejdet grundigt med planerne om tunnelbanerne og spørgsmålet om tunnelbanernes værdi. I 1961 blev der nedsat to udvalg, der skulle arbejde med problemerne, et teknikerudvalg og et udvalg, der nærmere skulle tage sig af de økonomiske problemer. I dette teknikerudvalg var man enig om fra alle sider, at tunnelbanerne skulle etableres, og i udvalget, der mere tog sig af den økonomiske side af sagen, var man i og for sig også enig om banernes anlæg og driften deraf. Når der ikke opnåedes hel enighed, skyldtes det mere uenighed om, hvem der skulle betale. Kommunernes repræsentanter, der var med i udvalget, så gerne, at staten tog en meget væsentlig part af udgifterne, nemlig de 85 pct., således at kommunerne selv kun skulle udrede de 15 pct. En overgang under udvalgsarbejdet var man enig om, at kommunerne skulle udrede de 30 pct. og staten de 70 pct. — dog var kommunernes repræsentanter ikke enige i denne fordeling. Det var venstres repræsentanter derimod, og når det alligevel under det lange udvalgsarbejde endte med